

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	IV K 1244/21	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
7.USTALENIE FAKTÓW			
o.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.	K. P.	w dniu 5 lipca 2021 r. w W. dokonał uszkodzenia mienia w postaci wgniecenia elementu karoserii samochodu marki F. (...) nr rej. (...) poprzez uderzenie pięścią, czym spowodował straty w	

		kwocie 5633,95 złotych na szkodę K. S.	
Przy każdym czynnie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
1. Od początku 2021 r. między K. S. a K. P. istniał konflikt na tle parkowania przez tego pierwszego na parkingu przylegającym do budynku przy ul. (...), w miejscach do tego nieprzeznaczonych. K. P. (mieszkaniec osiedla przy ul. (...)) zwracał już wcześniej wielokrotnie uwagę na to, że K. S. (właściciel (...) mieszczącej się w tym bloku) oraz pracownicy jego (...) parkują w miejscu do tego niedozwolonym. Sytuacja ta irytowała K. P., który zwracał się o zaprzestanie takiego parkowania. W trakcie tych sprzeczek wymienione osoby spierały się także w sposób wulgarny.	zeznania K. S., k. 1-2 i 86-87 zeznania J. Ż., k. 31-32 i 87-88 wyjaśnienia K. P., k. 53 i 87-88		
2. 5 lipca 2021 r. K. S., prowadzący (...) przy ul. (...) w W., zaparkował samochód – F. (...), o numerze rejestracyjnym (...) w miejscu do tego niedozwolonym. Kiedy jeden z samochodów parkujących w miejscu dozwolonym odjechał, postanowił przeparkować swój pojazd na to miejsce.	zeznania K. S., k. 1-2 i 86-87 nagranie z płyty z k. 18 oraz protokół oględzin, k. 19-27		

<p>3. Tego dnia, około godziny 13:00-13:30, K. P., który właśnie wychodził ze swojego bloku z dwoma córkami, w celu wypuszczenia swojego ojca D. P. do mieszkania, zauważył K. S., wychodzącego z (...)i kierującego się do swojego samochodu. Powiedział córkom, aby czekały przy szlabanie znajdującym się przy wejściu do bloku, po czym udał się w kierunku K. S. i wykrzykiwał do niego, że nauczy go parkować.</p>	<p>zeznania K. S., k. 1-2 i 86-87</p> <p>nagranie z płyty z k. 18 oraz protokół oględzin, k. 19-27</p>	
<p>4. K. S., widząc zbliżającego się do niego K. P. wszedł do swojego samochodu i zamknął za sobą drzwi. K. P. podszedł do drzwi kierowcy i dalej krzyczał do K. S., chcąc, aby wyszedł z samochodu, czego ten nie uczynił.</p>	<p>zeznania K. S., k. 1-2 i 86-87</p> <p>nagranie z płyty z k. 18 oraz protokół oględzin, k. 19-27</p>	
<p>5. Po chwili K. S. zaczął odchodzić od drzwi kierowcy, udając się w kierunku, z którego przyszedł. Następnie przystanął na wysokości tyłu samochodu i uderzył pięścią w jego tylny błotnik powodując w nim wgniecenie, jak się później okazało, o głębokości 2 mm i wymiarach 4 na 5 cm, na wysokości ok. 140 cm tylnego błotnika.</p>	<p>zeznania K. S., k. 1-2 i 86-87</p> <p>nagranie z płyty z k. 18 oraz protokół oględzin, k. 19-27</p> <p>zeznania J. Ż., k. 31-32 i 87-88</p>	
<p>6. K. S. przeparkował samochód na miejsce</p>	<p>zeznania K. S., k. 1-2 i 86-87</p>	

<p>przeznaczone do parkowania i zadzwonił na policję, której patrol przyjechał i zapoznał się z nagraniami monitoringu. Tego samego dnia w okolicach północy K. S. udał się do KRP (...) i złożył zawiadomienie o przestępstwie, a funkcjonariusze policji przeprowadzili oględziny jego pojazdu, w czasie których ujawnili wgniecenie opisane wyżej.</p>	<p>protokół oględzin, k. 4-8</p>		
<p>7. Koszt naprawy powstałego uszkodzenia w firmie A. (...), uwzględniający wartość podatku VAT, to 5633,95 zł i taką szkodę w mieniu K. S. spowodował K. P..</p>	<p>kalkulacja naprawy, k. 40</p>		
<p>8. K. S. ma(...) lat. Nie był wcześniej karany. Prowadzi działalność gospodarczą. Jest żonaty, ma dwie małoletnie córki.</p>	<p>karta karna, k. 78 wyjaśnienia K. P., k. 53 i 87-88</p>		
<p>o.1. Fakty uznane za nieudowodnione</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Oskarżony</p>	<p>Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)</p>	
		<p>Nie było w zarzucie aktu oskarżenia faktów, które nie zostałyby udowodnione.</p>	

Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
7. Ocena DOWODÓW			
0.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1-6	zeznania K. S.	<p>Zeznania K. S. sąd uznał za wiarygodne w całości. Tak przed sądem, jak i w postępowaniu przygotowawczym jednoznacznie wskazał on, że oskarżony uderzył w jego pojazd, co spowodowało wgniecenie karoserii. Jednocześnie świadek podał, że wgniecenia tego wcześniej nie było. Relacja świadka znajduje oparcie w tym, że o zdarzeniu poinformował on od razu policję, a potem złożył też formalne zawiadomienie i poddał swój pojazd oględzinom przez funkcjonariusza.</p> <p>Także zapis monitoringu potwierdza generalnie zeznania pokrzywdzonego, przede wszystkim w tym zakresie. Sam moment podejścia oskarżonego do samochodu pokrzywdzonego udokumentowany jest ok. 13:08:00 nagrania oznaczonego jako „szlaban</p>	

lewy”. Widać tam tylko głowę oskarżonego wystającą zza samochodu. Jednak po drugim odejściu oskarżonego od kabiny kierowcy widoczny wyraźnie jest moment, w którym zatrzymuje się, a jego głowa się obraca. W połączeniu ze słowami pokrzywdzonego o uderzeniu nagranie to interpretować należy w ten sposób, że to właśnie w momencie wspomnianego zatrzymania się i obrotu głowy doszło do uderzenia.

Zachowanie pokrzywdzonego przed sądem nie wskazywało na to, aby próbował on wyłudzić od oskarżonego pieniądze na naprawę samochodu wcześniej już uszkodzonego.

Pokrzywdzony złożył niebudzącą zastrzeżeń relację i nic nie wskazywało na szczególnie negatywne jego nastawienie do oskarżonego. Ponadto zadeklarował, że nie chodzi mu o ukaranie oskarżonego, a tylko o możliwość naprawy uszkodzeń, które tamten spowodował. Tą deklarację z rozprawy sąd ocenił jako autentyczną.

Z uwagi na sprzeczności zeznań pokrzywdzonego z wyjaśnieniami oskarżonego szerzej zeznania te zostaną omówione i skonfrontowane w części

		dotyczącej oceny wyjaśnień oskarżonego.	
2 i 5	nagranie z płyty z k. 18	Nagrania zawarte na płycie nie budzą wątpliwości co do swojej autentyczności i nie były kwestionowane przez strony.	
2 i 5	protokół oględzin płyty	Protokół oględzin nagrania sąd uznał za wiarygodny, albowiem w sposób prawidłowy zostało w nim opisane, co widoczne jest na nagraniu. W protokole tym zawarte są te okoliczności, których sporządzający się tam dopatrzył i sąd analizując nagranie również je tam dostrzegł. Wyjątkiem jest zawarte na stronie 8 protokołu stwierdzenie, że widoczny jest ruch ręki w kierunku pojazdu, czego sąd z uwagi na niską rozdzielczość obrazu nie był w stanie dostrzec na tyle jednoznacznie, aby takie ustalenie faktyczne poczynić w oparciu o ten dowód.	
1 i 5	zeznania świadka J. Ż.	Zeznania tego świadka były wiarygodne w zakresie tego, że do kłótni na tle nieprawidłowego parkowania dochodziło już wcześniej. Ta okoliczność została przyznana tak przez pokrzywdzonego jak i oskarżonego. Z zeznań w tym wątku wynika, że oskarżony kierował już wcześniej wulgaryzmy w kierunku K. S..	

Jeśli chodzi o sam moment uderzenia, świadek stwierdził, że słyszał tylko tępy huk, czy przed sądem „uderzenie w blachę”, natomiast momentu uderzenia nie widział. Szef powiedział mu również, że uderzenie spowodowało wgniecenie karoserii. Twierdzenia świadka są logiczne i przekonujące. Świadek zeznawał w sposób konsekwentny i mimo że relacjonował zdarzenie w sposób korzystny dla swojego szefa nie znalazł sąd powodów, aby kwestionować zeznania świadka.

Możliwe jest, że świadek ten nie słyszał trzaśnięcia drzwiami, a słyszał już uderzenie w blachę. Po pierwsze dlatego, że trzaśnięcie drzwiami jest odgłosem typowym, na który nie zwraca się uwagi w przeciwieństwie do tępych huków, po drugie dlatego, że uderzenie w blachę mogło być po prostu głośniejsze. Nie ma powodów, aby uznać, że świadek siedząc w pomieszczeniu, przy zamkniętych drzwiach, nie mógł słyszeć odgłosu uderzenia w blachę. Na zdjęciach z k. 21 widoczna jest odległość między pomieszczeniem, w którym pracował a pojazdem, w który oskarżony uderzył. Wynosi ona około kilkunastu metrów i z odległości takiej

możliwe jest usłyszenie uderzenia w blachę, zwłaszcza silnego.

Na to zaś, że było ono silne wskazuje sam fakt spowodowania nim wgniotki w karoserii pojazdu oraz to, że – jak wynika z zapisu monitoringu – oskarżony, po odejściu od samochodu pokrzywdzonego, co najmniej dwa razy oglądał swoją rękę, jeszcze na zewnątrz oraz siedząc w samochodzie (najpewniej dlatego, że go bolała). Świadek ten wskazał spontanicznie w toku rozprawy, że szef pokazywał mu, że na wgniotce pozostał naskórek, co dodatkowo świadczy o tym, że uderzenie musiało być dla oskarżonego dość bolesne.

Sąd miał na rozprawie osobistą styczność ze świadkiem i uznał, że składał on zeznania w sposób niewskazujący w żadnym stopniu na chęć bezpodstawnego obciążenia oskarżonego. Koncentrował się raczej na próbie opisanie zdarzenia tak jak je zapamiętał, a potem odpowiedzi na pytania stron i sądu.

Sąd zwrócił również uwagę na to, że świadek otwarcie przyznał, że nie widział samego momentu uderzenia. Wynika z tego, że świadek nie silił się na próbę fałszywego pomówienia oskarżonego.

7	kalkulacja naprawy	<p>Nie było podstaw do kwestionowania kosztów naprawy pojazdu przedstawionych przez pokrzywdzonego. Są one ujęte w dokumencie wystawionym przez firmę zajmującą się takimi naprawami, przy czym w kalkulacji wyszczególniono dokładnie wszelkie elementy składające się na naprawę, koszty robocizny i materiałów. Zestawienie sporządzono w programie A., który jest typowym narzędziem używanym przy kalkulacji szkód motoryzacyjnych, co jest sądowi wiadome z urzędu.</p> <p>Wprawdzie pokrzywdzony początkowo deklarował wartość strat na kwotę 1500 zł, jednak uczynił to tuż po zdarzeniu, nie opierając się na żadnych konkretnych danych. Nie budzi wątpliwości fakt, że po udaniu się do warsztatu okazało się, że kwota naprawy będzie dużo wyższa. Pokrzywdzony nie jest, a przynajmniej nie wynika to z akt, ekspertem od szacowania szkód i miał prawo podać wartość orientacyjną.</p> <p>Oskarżony nie kwestionował kosztów naprawy, co jednak zrozumiałe, gdyż nie przyznawał się do zarzucanego mu czynu.</p>	
---	--------------------	--	--

<p>0.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>	
	<p>wyjaśnienia oskarżonego, k. 53 i 87-88</p>	<p>Wyjaśnienia oskarżonego był wiarygodne jedynie w tym wątku, gdzie stwierdzał on, że między nim i pokrzywdzonym dochodziło już wcześniej do nieporozumień, a także, że tego dnia był na miejscu i podszedł do samochodu pokrzywdzonego.</p> <p>Niewiarygodne natomiast są te wyjaśnienia, w których oskarżony twierdził, że tego dnia, krótko przed zdarzeniem, to K. S. do niego machał. Nie widać takiego zachowania na nagraniu monitoringu, które dokumentuje cały czas przejścia pokrzywdzonego z (...)do samochodu. Na nagraniu widać, że pokrzywdzony odwraca głowę do oskarżonego, zatem z pewnością doszło do wymiany zdań. Następnie z nagrania wynika, że pokrzywdzony kieruje się konsekwentnie do pojazdu, a to oskarżony do niego przyspieszonym krokiem podchodzi i próbuje coś wyjaśnić,</p>	

zapewne na tle problemu z parkowaniem.

Niewiarygodne jest również twierdzenie oskarżonego, że nie uderzył w samochód K. S., czyli zasadnicza dla tej sprawy okoliczność. Jest to sprzeczne z relacją pokrzywdzonego, który wyraźnie wskazał, że widział uderzenie oraz zeznaniem świadka J. Ż., który je słyszał, a potem o nim ze swoim szefem rozmawiał.

Rozwiązując problem tej sprzeczności sąd oparł się na kilku argumentach. Przede wszystkim, wersja pokrzywdzonego jest spójna. Zobaczył on wgniotkę i niemal od razu zadzwonił po policję. Po kilku godzinach, tego samego dnia, udał się do jednostki i tam przeprowadzono oględziny potwierdzające, że na samochodzie jest wgniecenie. Nie ma powodów, by uznać, że pokrzywdzony zrobił to z premedytacją, aby wymusić na oskarżonym zapłatę odszkodowania.

Działanie takie, zwłaszcza zaangażowanie w sprawę organów ścigania byłoby dla oskarżonego bardzo ryzykowne. Gdyby bowiem policja lub potem sąd doszukali się w jego relacji jakiegokolwiek sprzeczności, groziłaby mu odpowiedzialność karna za kierowanie fałszywych

oskarżeń, o czym został pouczone. Trzeba też zauważyć, że oskarżony nie mógł mieć wiedzy na temat tego, które i ile kamer obejmuje miejsce zdarzenia swoim zasięgiem, zatem ponownie podkreślić trzeba, składając fałszywe zawiadomienie ryzykowałby bardzo dużo.

Trudno jest też uznać, że pokrzywdzonemu tak bardzo zależałoby na naprawieniu cudzym kosztem stosunkowo nieszkodliwej wgniotki w samochodzie służbowym, że angażowałby w to policję i potem sąd. Zgłoszenia dokonał on zaś z pewnością o tyle z premedytacją, że pozostawał w konflikcie z oskarżonym, ale mimo to zgłoszenie nie było fałszywe. Było raczej wykorzystaniem okazji, że oskarżonemu puściły nerwy podczas kolejnej kłótni i uciekł się do przemocy fizycznej, chociaż tylko wobec rzeczy. Pokrzywdzony był jednak do tego w pełni uprawniony, gdyż nikt nie ma oczywiście prawa uszkadzać jego rzeczy.

W końcu wersję pokrzywdzonego uwiarygadniają też wymiary wgniecenia odpowiadające w przybliżeniu wymiarom pięści człowieka, a także wysokość na jakiej ono powstało, 140 cm, czyli

		<p>na wysokości, na której można było jej dokonać bez problemu ręką człowieka.</p> <p>Podsumowując, większość dowodów nieosobowych w tej sprawie, potwierdza wersję pokrzywdzonego, chociaż żaden z nich nie jest dowodem bezpośrednio wskazującym na sprawstwo oskarżonego. Dopiero analiza ich wszystkich w połączeniu z zeznaniami pokrzywdzonego pozwala uznać jego wersję za wiarygodną i tym samym wersję oskarżonego za niewiarygodną.</p>	
	zeznania D. P.	<p>Świadek w postępowaniu przygotowawczym wskazał, że nie widział zdarzenia, a słyszał jedynie huk drzwiami. Nie były to jednak deklaracje wiarygodne. Świadek jest ojcem oskarżonego i niewątpliwie miał interes w złożeniu korzystnych dla niego zeznań. Deklarował on m.in., że jego syn nie wykazywał nigdy żadnej agresji, co jest sprzeczne z wyjaśnieniami choćby samego oskarżonego, który wyjaśniał, że niecenzuralnych słów używał.</p> <p>Nastawienie świadka do sprawy wyraźnie ujawniło się przed sądem, gdzie skupiał się on przede wszystkim na oświadczeniach, że jego zdaniem jest</p>	

		<p>to próba wyłudzenia. Nieprawdziwa jest deklaracja świadka, że widział całe zdarzenie, bowiem z nagrań monitoringu wynika, że w momencie uderzenia był za zasłaniającym mu pojazd transformatorem.</p> <p>Z tych powodów zeznania tego świadka sąd uznał za niewiarygodne.</p>	
	<p>zeznania N. L.</p>	<p>Zeznania tego świadka były przydatne jedynie w zakresie potwierdzenia tego, że policja przyjechała na miejsce zdarzenia po godzinie, zatem prawdziwa była informacja pokrzywdzonego, że wezwał ją od razu po zdarzeniu. W postępowaniu przygotowawczym świadek ten stwierdził, że zdarzenia nie widział, a słyszał jedynie fragmenty rozmowy. Przed sądem zaś stwierdził, że nie słyszał także rozmowy między mężczyznami. W postępowaniu sądowym wyraził swoją ocenę, że świadek Ż. nie mógł słyszeć huku, ale dopytany o to stwierdził ostatecznie, że nie ma pewności w tym zakresie. Nic konkretnego, użytecznego w kontekście ustaleń faktycznych w sprawie, zatem z tych zeznań nie wynikało.</p>	
<p>7.PODSTAWA PRAWNA WYROKU</p>			

	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	1.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	1	K. P.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Zachowanie oskarżonego wyczerpało znamiona przestępstwa z art. 288 § 1 k.k., albowiem wskutek uderzenia w karoserię doszło do uszkodzenia pojazdu. Oskarżony działał umyślnie świadomie uderzając w samochód, czym akceptował, że może go uszkodzić.			
#	1.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	1.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			

Sąd warunkowo umorzył postępowanie karne wobec oskarżonego w oparciu o przesłanki z art. 66 § 1 k.k. Uznał, że wina i społeczna szkodliwość czynu nie są znaczne, dlatego że oskarżony działał pod wpływem emocji wywołanych kłótnią o nieprawidłowe parkowanie. Spowodował wprawdzie szkodę w pojeździe pokrzywdzonego, która jednak może być zrekompensowana finansowo bez dalszych poważniejszych następstw. Pokrzywdzony również w tym postępowaniu oczekiwał przede wszystkim rekompensaty finansowej.

K. P. nie był dotąd karany, a jego dotychczasowy niebudzący zastrzeżeń sposób życia oraz ustabilizowana sytuacja rodzinna i zawodowa sprawiają, że nie ma podstaw, aby uznać, że nie będzie on w przyszłości przestrzegał porządku prawnego.

Sąd w oparciu o art. 67 § 1 k.k. wyznaczył oskarżonemu najkrótszy przewidziany ustawą okres próby nie znajdując powodów do wydłużenia go. Obowiązek naprawienia szkody wymagalny będzie już od uprawomocnienia się wyroku i powinien być

niezwłocznie wykonany i jeżeli nie stanie się to przez rok, to możliwy będzie powrót do tej sprawy.			
#	1.4. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	1.5. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
7.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
K. P.	2	Art. 67 § 3 k.k. nakazuje orzeczenie obowiązku naprawienia szkody w przypadku warunkowego umorzenia postępowania o czyn, który spowodował szkodę, stąd rozstrzygnięcie z pkt 2 wyroku. Wartość szkody została wykazana stosownym dokumentem w postaci kalkulacji naprawy	

		sporządzonej w przeznaczonym do tego programie komputerowym A.. Nie było w ocenie sądu podstaw do jej kwestionowania.	
7.1Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
7.6. inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę			
7.Koszty procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
3	Obciążenie oskarżonego kosztami sądowymi jest w postępowaniu karnym regułą. Koszty w tej sprawie oskarżony jako osoba posiadająca źródło		

	dochodu jest w stanie z pewnością uiścić, dlatego nie było podstaw do zwolnienia od kosztów.	
7.1Podpis		

z